

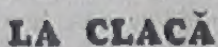

Organ Oficial al Uniunii Naționale a Studenților Creștini Români
APARE BILUNAR

Filosofare pe marginea primăverii

— Reformatori și corbii —

partidele politice

Q

Între acestea și ceilalți, prăpă-
te abia.

Pe unii și pe alții îi desparte
viața și moartea.

Suntem sufletește alături
de studenții români creștini,
cari au cerut, ca o măsură
de represiune a agitațiilor, —
înstituirea de „Numerus clau-
sus” în Universitate.

E în această cerere — și
trebuie să fie și pentru cei
ce s’au obținut a ne prile-
niile — și înjuri — le-

Mica Intelegere in centrul Europei

nu poate s'o admita, dacă
vrea să fie consecvent cu ti-
nereful de erl, care s'a sacri-
ficat pentru idealul dreptății
și a realizat Europa de azi cu
tratatele în vigoare.

V. M. SASSU
Avocat

VASILE ONEA

se revădă cu aceeași puternică
căminul de libertate: cine
cunoaște istoria poporu-
lui polonez poate să-și dea
seama de necesitatea ex-
traordinară vitalității și per-
sistenței a pietății de apă
de sfredelitate plină, de ca-
re au dat dovadă Polonezii.
Cari, alături de Cehi, au
ajutat dintr-un început di-

— o x o —

Te-astept să vezi, prăbușit
— o dată, — catapetasma a
stei bolii cernite.
Te-astept să vezi — înfrânt
stăruie morții — ce cuprind în-
caga natură — și să relievi —
trămbițe de biclajă — ca un
măd al tăcerii victorioase
suberanță de sevă și de viață

primavara generoasa a lui
ai.

„Fiat justitia, perreat mundus !”

— care nu le aparține și ca-
re, — să se știe — că n'are
a face alături de acești indi-
vizi obscuri, — protestări la
adresa actelor de patriotizm
coștient; adevărat și util, —
salvările pe un teritoriu al-
tă deodată al nostru

Reprobăm atitudinea desma-
jușită a acestor indivizi
insușiați de adevărat și util,

Suntem sufietoste alături de studenții romani creștini, care au cerut, ca o măsură de reprimare a apăsătorilor, — instituirea de „Numerus clausus” în *Universitatea*

E în această cerere — și trebuie să fie și pentru cei care s-au obținut a ne primi neînțelegător și injur — legătura dorinței noastre de liniste și ordine prin înăbușarea celor ce au fost și sunt provocatorii!

Mircea Străjerul

ne străduia 26 Mai 1948, e
icoana națiunii polonезe,
urmarita dealungul istoriei
sale; e parca un torent vi-
jetos, stăvilit pentru un
moment în cursul său nor-
mal de mîna fatalitatii,
dar care rupînd stăvilarul
se revărsă cu aceeaşi puterîni-
că pîlmă de libertate; ci-
ne cunoaşte istoria poporu-

Spusele mareluiulul Pilsudski rezumă toată istoria

neamului său și totuși sbru-
ciată să urfă: „A II in-
ving și a nu te lăsa învins;
este o VICTORIE. Insa a in-
vinge și a te odihni pe lauri
victoriei, este o înfrângere”

DIMITRIE BERCIU

— o x o —

...intereselor egoiste de par-

Generalul conducător al
fondului cu pariele de polter,
fauz amarilor morală expuși
de „partie” — de orice par-
tid — în mod normal au xugr-
Gonat interesele generale ale

Dați atenție la ceea ce vă spun: o emia
studiențească care socrilește ca o
sinucideare înregimentarea în
partide. De la aceștia, mulți,
puținii cât sunt, mai putem as-
tepta ceva. Pînă aceștia, ca o
energie sufletească clădită din
moralitate, cultură și avânt, vom
găsi rezolvarea marilor proble-
me naționale, care ne frământă
azi. Căci sunt aceștia, în su-
cucămintă ca gloriile, și știu limbi
străine și, cu sufletul și gândurile

Acolo se prepara sufletul neamului românesc de mâine. El se pregătește învet, dar sigur. Se elimează și te agită când nu se înțeleg. Duc o luptă interioară, neluata de nimeni care-l pregătește pentru lupta vieții.

În alchimia înțelegerii și dragostei pentru pregătirea o Românie nouă din senința realității zădărnice.

Între aceștia și ceilalți, prăpă-
tie adăuna.

Pe unii și pe alții îi despartea
vârsta și moartea.

În sufletul acestor minorități
de călăie se plămădese noile ti-
puri, care vor constitui înfrunt
realității românești: România
nouă. **Stefan C. Ionescu**

Suntem sufleteşte alături de studenţii români creştini, cari au cerut, ca o măsură de represiune a agitaţiilor, — înalţuirea de „Numerus clausus” în Universitate

de simă din 20 mai 1946, e
icoana națiunii polonese.
urmărind de-a lungul istoriei
sale; e parcă un torent vi-
jellos, stăvilit pentru un
moment în cursul său nor-
mal de mână fatalității,
dar care rupând stăvilarul
se revarsă cu aceeași puter-
nițe pufină de libertate; ci-
ne cunoaște istoria poporu-
lui polonez, poate și

Spusele mareșalului Pilsudski rezumă toată istoria

neamului său și toate sbr-
ciunata sa viață: „A fi în-
vins și a nu te lăsa învins;
este o VICTORIE. Inșă a în-
vinge și a te odihni pe laurii
Victoriei, este o înfrângere”
DIMITRIE BERCIU
— o x o —

Concursurile naționale studentești

Programul se prezintă astfel:

Ziua I-a

11 Mai 1933.
Sosită oaspetilor și primirea lor la gară de către reprezentanții Centrului studentesc. Timpul pentru al. Soc. sportive Po. l. tehnice.
Ora 10.30. Încălzirea la Căminul studențesc.
Ora 12. Primirea oficială în amfiteatru TRAIAN LALESCU.
Ora 13. Masa la cantina studențescă.
După amiază odihnă.
Ora 19. Cina la cantina studențescă.

Ziua II-a

12 Mai.
Ora 7.30. Dejun la cantina studențescă.
Ora 8.45. Începerea concursurilor.
ARENA BANATUL. Dela ora 8.45 la ora 12.45.
100 m. plat. — eliminător — lungime fără avânt.
400 m. plat. — eliminător — aruncări cu discul.
200 m. plat. — eliminător.
Ora 20. Cina la cantina studențescă.

Ziua III-a

13 Mai.
Ora 7.30. Dejun la cantina studențescă.
Ora 8.45. Continuarea concursurilor.
ARENA BANATUL. Dela ora 8.45 la ora 12.45.
110 m. garduri, eliminător — salt cu prajina.
400 m. plat salt înălțime fără avânt, aruncări cu cloșul.
Ora 13.15 până la ora 14.30 prânzul la cantina studențescă.
Dela ora 16 la ora 19.45 două matchuri de fotbal.
Ora 20. Cina la cantina studențescă.
Ora 21.30 până la 22.15 demonstrație de box în sala centrului studentesc (cantina).

Ziua IV-a

14 Mai.
Ora 7.45 dejun la cantina studențescă.
Ora 8.45. Continuarea concursurilor.
ARENA BANATUL. Dela ora 8.45 la ora 12.45.
110 m. garduri, — finala, salt în înălțime cu avânt, triplu salt.
400 m. plat. — finala.
4x100 stafetă.
Ora 13.45 la 14.30 prânzul la cantina studențescă.
Dela ora 16 până la ora 17.30. 100 m. plat. — finala.
300 m. plat. — finala.
400 m. garduri, — finala.
Stafetă olimpică.
Dela 17.30 finala matchurilor de fotbal.
Ora 30 cina comună în sala loanele A. C. R. R. C. B.
Ora 22. Asalt de scrumă.
Ora 23 împărțirea premiilor. Dans.

Programul pe Arena Politehnică

Ziua II-a a campionatelor (12 Mai 1933).
Dela ora 8.45 la 12.45. Concursuri de tenis pe echipe, două simple și un dublu.
Ora 9. Concursuri de oină.
Ora 12. Concursuri de volei.
Dela 16 la 19.30.
1500 m. plat, aruncări cu greutatea, lungime avânt.
300 m. plat.
Ora 16. Continuarea concursurilor de tenis.
Ziua III-a 13 Mai.
Dela 8.45 la 12.45. Continuarea concursurilor de tenis.
Ora 9. Concurs de tenis, oină.
Ora 13. Concurs de volei.
Dela 16 la 19.30. Continuarea concursurilor de tenis.
Ziua IV-a, 14 Mai.
Dela 8.45 la 12.45. Continuarea concursurilor de tenis.
Ora 9. Concurs de oină.
Ora 12. Concurs de volei.
Dela 16 la 19. Continuarea concursurilor de tenis.

Sudălmii și meremeturi

Contribuții istorice

Urmașii daco-romaniilor, din bătrâna Dacie — sântem noi. Așa glăsuiește istoria. Bărbosul ei intermediar.
La începutul săptămânii patimilor am avut ocazia să verificăm acest lucru. Fără a totbătăi prin tomuri vechi și academice. Ci pe teren. În vomitorii din dealul mitropoliei.
Reprezentanții acestei țări — dragă Doamne, tipi reprezentativi — au dat un spectacol număr de circ.
Știți dumneavoastră că circul era pâinea cea de toate zilele a poporului de pe lângă Alpi și hât departe. Deci noi suntem mai mult Români...
Si s'au apucat Români! dă, pe numele lor deputați, de brăncire, falci, balustrade și pahare, pomenind de mame, bunici și alte părți mușterii.
Iar publicul din tribune i-a încurajat americaneste, cu sudălmii, fluerături și huidu-ei.
Clopotelul bătrânului tubitor de balcanici, om numit Kikeo-Popp, s'a agitat zadarnic, pentru învinștea tândărului corp, al cărui precădru e.
Si după încercarea puterii Camera a continuat să voteze.
Să trăiți domnilor deputați. Si să vă adăre Dumnezău să vă mutați la Sidoli sau Spitalul central de boli fluturiere. Pentru premărirea instituției române, ce se numește circ.
Căci altfel cum ne-am putea dovedi origina.
Fără trimiteri... la alți autori.

Știri din Germania

Din Dresden primim următoarele rânduri, atât de sugestive — căror ne grăbim a le face loc, pentru a lămurii opinia noastră publică — risipind — odată pentru totdeauna — atmosfera falsă și tendențioasă, creată de o anumită presă, cu prilejul marilor prefaceri istorice, ce făurește azi — pe o nouă bază sociologică — Germania creștină a Germanilor.
Societatea Studenților străini la Școala Politehnică din Dresden, care numără în rândurile sale reprezentanți a 26 Națiuni, în urma unei adunări generale extraordinare din 14 Aprilie 1933 trimite Organizației studențești din străinătate următoarea adresă:
Camarazi!
În urma știrilor contradictorii, tendențioase sau lipsite de adevăr asupra evenimentelor interne și stării de lucruri din Germania, ne-am simțit datori să luăm o atitudine precisă.
Suntem martorii unor mari evenimente în Germania care pot fi considerate drept Revoluție Națională. Nu am fost în stare să înțelegem evenimentele tari au însoțit până acum mai toate marile frământări naționale. Disparatele acțiuni eronale sau excesive sunt

Restaurantul "Tinerimea Română"

Bulevardul Șchitu Măgureanu No. 4

Servește dejunuri și dinouri fixe cu lei

25 după listă, pâine la discreție

Se fac abonamente cu lei 23 masa

Seara grătar special

JAZZ UNGUREANU-DANS

Diseur DOREL

Deschis până la 3 dimineața

Raport asupra activității Centrului Oradea susținut de d. Nonu Terențiu

Activitatea comitetului executiv al Centrului studentesc Oradea pe anul 1932-33 este următoarea:
Dela înființarea acestui Centrului și până în prezent, nu s'a simțit nici odată necesitatea unei activități atât de intens reclamată fie de interese vitale ale studenției, fie de alte imperative de ordin social.
Comitetul ce ne-a precedat precum și comitetul acestui an, au fost puși la o încercare mult mai grea. Această, pe deoparte drept consecință a înrăutățirii situației materiale în Ardeal, iar pe de altă parte datorită nărușelor de destrămare națională, campanie dusă cu multă dibăcie de invidența maghiară dela granița de Vest.
Fajă de această situație comitetul ce am onorarea să prezideze a crezut potrivit a-și împărți programul de activitate în 5 ramuri:
1) O activitate serioasă pusă în serviciul cauzei de ameliorare a situației materiale precare a studenției dela Oradea. S'a intervenit la Facultăți pentru scăderea taxelor; pentru dispensă de taxe pentru cei meritoriți și cei prea săraci; — pentru admiterea plății taxelor scolare în rate trimestriale. S'a intervenit pe lângă direcțiunea căminului în sensul ca taxa de întreținere să fie scăzută în raport cu seriozitatea adăncă a prezentului. Studenții săraci să fie ajutați de Centrul (în raport cu posibilitățile) prin împrumuturi ajutoare.
2) O activitate serioasă pusă în serviciul cauzei naționale. Cunoscut fiind sentimentele dubioase și nesincere ale minoritarilor dela granița de Vest, studențimea a fost cea mai indicată să lupte pentru stăpînire a acestui pericol și

Minoritarii cer prea mult

Tără mai primitoare, mai ospitalieră, mai îngăduitoare, ca România, nu există pe globul pământesc.
Toate națiunile minoritare dela noi au cea mai mare libertate de a-și duce fără jenă, felul lor de viață, din toate punctele de vedere. Și cu toate acestea, cea mai mare parte dintre acești străini, prin sânge și credință, ne dau vedea, la diferite ocazii, de un fel de nemulțumire, transformată subit într'un sovînsism de rasă, irendentist, neghiob, tolerat — iată! — de către autoritățile noastre de ordine publică.
Unde s'a mai pomenit o altă țară unde străinii cînd Românii șomează, să se lăfășească în bogății, ca în țara noastră, gîsind posibilități de acapare de averi?
În concordanță cu prevederile dreptului internațional și după principii săuționale, țara românească prin legiferările sale în acest sens a dat o mulțime de drepturi minoritarilor, fără deosebire de națiune.
Cele ce o populațiune mai numeroasă cum sunt Ungarii, evreii etc., și-au format partide politice naționale înăuntrul țării, și nu numai atât, dar aceste partide au intrat

cut culmea prin abuzul de libertate, ațîșându-și convinșeri și planuri mărșave de irendentism pe pământul unei țări, din produsul căruia se înrăpă mai mult decât poporul indigen.
Datoria partidelor noastre politice, cât și — mai ales — cel dela putere, este de a veni cu o lege serioasă de îngăduire a unor libertăți căroră, străinii le forțează elasticitatea de afirmare a unor nejustificate pretențiuni, care formează obiectul deselor controverse diplomatice, în ceea ce privește stabilirea exactă a punctelor de normalizare a vieții minoritare înăuntrul unei alte națiuni de baștină. Trebuie să se dovedească acestor minoritari că, în mod — de multe ori — scandalos, ne cer prea mult.
Avem și noi aspirațiune noastre legitime, sentimente puternice de patriotism, de mîndrie națională, astfel că nu putem tolera la înființ și fim lezați în interesele noastre vitale ca Stat, ca Națiune.

George Popescu-Oit

IN ZIG ZAG

Evreii din România au declarat boicotul mărfurilor germane.
Evreii din Bucovina și-au organizat batalioane de asalt. Guvernul scoțesea atât de normal aceste fapte, în cât nu spune, nici fapte, nici Tace. Si se pregătete, nu mai stîm pentru a căta oară, să... distruge organizațiile antisemite.
Până în prezent respectivul ministru nu a acționat în judecătul numitului ziar. Guvernul nu a dat nici un comunitat.
Concluzii?
Bună țară, rea toarnă... firur a dracului de scoteală!

In ajunul zilei de 1 Mai, autoritățile au arestat pentru douăzeci și patru de ore pe toți seji deochiați ai mișcărilor socialiste și comuniste din România.
Primejdie de 24 ore... Fără comentarii!
In ziua marelui mure țărăboi la tofse frământătoare, „Frății” intraseră în panică.
Ziarul „Calendarul” își pune pe piață fundamentala la casa proprie.
Fii serioși, Domnilor!
Dacă d. Maniu va pleca, democrația se va prăbuși, cu o oră mai devreme — aceasta e singura realitate. Căci d. Iuliu Maniu e singurul înșepăpîn într-o lume de tre-

PE MARGINA VIETII MATERIALE

În ochii fiecăruia sare azeitura economică a activității omenești. Aspectul sumbru al vieții materiale studentești a fost de asemenea relevat la diferite prilejuri. La Cernăuți el cade în domeniul tragicului.
Universitatea din Cernăuți nu cunoaște studenții bucovineni de bîni gîta. — evident cu excepția minorităților, recte evrei, — orice bachelareat român al vreunui liceu din această parte, cînd vine să se înscrie la Universitate, nu pregăt a aduce cu sine certificatul de pauperitate, care să-i deschidă acces în cămin.
Sunt două căminuri de studenți și unul de studențe, întretinute de stat, conduse de o comisiune și dirijate fiecare de un director. Regulamentul, nu îngăduie studenților nici un amestec efectiv. Comitele de studenți, cari funcționează anual la fiecare cămin au rolul de a administra atribuțiunile administrative doar. Cîne trage în mijlocul studenților, poate lesne constata că de aici au isorât unele nemulțumiri. Nimeni n'ar putea nega comisiunii exemple de justă apreciere și înțelegere a situațiilor. Dar tot atât de adevărat e că nimeni deoat unu sau mai mulți delegați ai studenților, n'ar fi în stare să prezinte mai bine situația de fapt și doleanțele lor. Si apoi studenții din Cernăuți se simt geloși, știind că la celelalte centre, colegii lor conduc singuri căminurile, ca rezultat bun. Chiar la Cernăuți, căminul soc. acad. „Junimea” funcționează cât se poate de bine. Si-a deschis și o mică cantină, unde membrii societății lipsiți de mijloace, pot lua masa pe un preț accesibil oriun.
Până în anii trecuți, Statul oferea căminurilor din Cernăuți însemnate ajutoare, cari se repartizau, prin concurs, în formă de burse și semi-burse sau numai loc gratuit în cămin și cu taxa întreagă la cantină în toamnă s'au tăiat o parte din subvenții și atunci bursele de altădată s'au schimbat toate în semi-burse. Anul nou a adus alte surprize studenților. Din cei cari cu greu au putut veni din vacanțele Crăciunului de acasă, jumătate s'au trezit și cu semi-bursele tăiate, în virtutea dispozițiilor ministeriale de „reduceri și echilibrul bugetar”. Costul întreg al mesei la cantină nu-l pot suporta decât doar câțiva, extrem de puțini. Fajă de e-norma scădere a alimentelor pe piață, el este și prea ridicat. Nici semi-bursierii toți nu sunt în stare a-și procura cartelele. Cantina studentească din Cernăuți, care acum 2-3 ani gema de entuziasmul tineresc, azi este expresia cea mai fidelă a crizei — frig și gol. În schimb — și este jenant de spus, dar e adevărul grav, — dacă treci prin camere, vei găsi pâine și ceapă — hrana atîtor locatari ai căminurilor. Fără îndoială că cei dinții, cari au dat urmare recomandărilor d-lui Titulescu de astăprimăvară, au fost studenții.
Mai este o durere. În căminul „Unirea” sunt o mulțime de locuri neocupate. Ele au fost rezervate, în majoritate, studenților de la Drept, dar nu toți au putut intra în condițiunile necesare, adică examene complete din anul precedent. Afirmăm cu conștiință deplină că și credința studenților e, că nu trebuie să fie căminurile azil al dulceli nesimțiri orientale și un stimulent în a uita datoria. Dar te cuprinde mila cînd vezi locuri goale la cămin și studenți dormind pe la gară, suprapopulând mizerabilele locuințe din oraș ale colegilor lor sau odihnindu-si oasele pe scaunele din localurile societăților studențești. Poate că cel puțin provizoriu se puteau repartiza locurile.
Această sucină înțepănare a diferitelor fațete, sub cari se prezintă problema vieții materiale a studenților din Cernăuți, impusă de situația de fapt, de recentul memoriu înaintat de comitele căminurilor Rectoratului, este și un ecou al nemulțumirilor ce se poartă

printre studenți și al doleanțelor, cari se vreau cunoscente în mod pașnic și ascultat. Si mai nădăjduim că aceste dureri vor ajunge, cumva, — direct sau indirect — la cunoștința celor ce azi ne guvernează și-i va îndemna să dea un leu mai mult studenților din Cernăuți, sau, pe acela ce-l dau, să-l dea într'adevăr și mai de vreme.
Memoriul amintit s'a alcătuit în temelul celor expuse și discutate în adunarea studenților, care a avut loc săptămîna trecută la cantină. S'a solicitat din nou a se da glas și studenților în conducerea și administrarea căminurilor. În baza unui tablou amănunțit și precis al prețurilor de pe piață și comparînd taxele dela o sumă de internate cu cele dela cămin, s'a cerut reducerea mesei, precum și îmbunătățirea ei, de vreme ce în prezent nu e substanțială. S'a mai cerut instituirea unui nou concurs pentru ocuparea locurilor libere din căminuri.
Doleanțele acestora reclama cu atât mai multă bunăvoință și grije, cu cît totdeauna ele au fost manifestate așa de pașnic și private de orice tentativă de revoltă. Lipsurile înșirate n'au mînat pe nici un student român în brațele „reformatorilor sociali” ai comunistului deși n'au lipsit nici aceste ispite. Să ne aducem aminte că la 10 Decembrie 1931 s'au putut furia și în cantină și în Universitate manifeste cari purtau masetă cu litere roșii: „Prefaceți 10 Decembrie fascist

Rânduri scrise cu prilejul unei sabotări

Azi, mai mult ca oricînd altădată, ne întrebăm cum în țara noastră, glie moștenită cu sacrificiul vieții strămoșilor și pînă în ziua de azi, se pot tolera atîtea mizerii provenite dela evrei.
Să stăm strîmb, să judecăm drept. Noi nu facem politica și până nu vom escala da gardul nu vom face. Însă este de datoria noastră să intervenim cînd este vorba de o nedreptate, pentru că o nedreptate intenționată e sinonim cu o crimă comisă în mod odios.
Si iată despre ce este vorba. A început boicotul. Vă veți întreba: cum, la noi în țara Boicot? Pentru cine? Pentru cui? A început boicotarea produselor d-lui Carol Gagel sub pretext că d-sa este German, este hitlerist.
Era firește natural să se nască și la noi în țară boicotarea produselor de proveniență germană, fiindcă există foarte mulți evrei cari prin boicotarea produselor cred că vor reuși să intimideze regi-

maș hitlerist, pe Hitler.
A început de mult boicotul însă numai, cum am spus, la produsele provenite din Germania, acum însă a început un nou sistem de boicot chiar contra noastră după cum vedeți.
Printre mulți alții, cari reacționează în ascuns, notăm pe unul care a scos capul ca sarpele querînd din vîrf despicat de limbă și a început să reacționeze contra produselor d-lui Carol Gagel. D-sa a uitat că d. Gagel este Român și nu German așa cum e considerat de către evrei.
D. Herdan s'a nu se joace prea mult cu focul! A uitat probabil că mai ieri a avut un proces foarte dubios, dar ceea ce nu trebuie să uite e că, majoritatea clientelei d-sale, la bufetele automate, sunt studenți, cari ar vîi la nevoie să-i plătească polița arătîndu-i și d-sale ce înseamnă boicotul.
G. P. O.

Indemânarea unei bărbi

Judismul, cu întreaga lui mentalitate anarhică, înfrînt în Germania, a deslăntuit în toate colțurile lumii o nesfîrșită furtună de scheldături.
Toată democrația, cu spume în colturile gurii, a început a protesta, căci e în primărie... civilizația europeană.
Dela această lamentabilă tremurătură n'a lipsit d. Nicolae Iorga.
Barba „Domnului apostol” printre rochete de batistete și scribi jidovi, s'a vinjurat năprăstie, pornind printre tîndăie și sudălmii să se împleticească, sub chip de variate cozi multicolore.
Răspătă n'a încetat.
Căin tot în acel timp, istoricul Iorga avea în repetiție, la Teatrul Național, o piesă — „Moartea lui Asor”, sau cum așa ceva. O piesă proastă ca toate celelalte pe cari le-a fabricat în decursul vremii.
La premieră, presa democratică a strîndărului, în pîrî a doua și luade și osanele.
Nicolae Iorga, a surdă smecherete în barbă: afacerea se făcuse.
Civilizația europeană a fost salvată.
La mai mare, Domnule apostol!
O. F. H.

CASA STUDENTEASCĂ
STRADA PLEVNEI Nr. 11
SEDIU AL
„U.N.S.C.R.” „C.S.B.”
SI REDACTIEI ZIARULUI
„CUVANTUL STUDENTESC”
SALA DE LECTURA, DANS, RESTAURANT

En honneur des membres de la „Petite Entente des étudiants“

Quelques mois sur la Roumanie

En parcourant la Roumanie avant guerre — notre grand écrivain Al. Vlahouta — qui repose aujourd'hui dans la quiétude parfaite de la mort — a réussi, grâce à son remarquable talent à écrire un très intéressant livre, concernant le pittoresque de notre pays.

Une guerre terrible a ébranlé le monde entier. A ceux qui avaient généreusement voué leur vie à la Patrie, Dieu accorda d'humble récompense d'avoir vaincu.

Du grand événement que fut la guerre il en résulta une amitié que nous considérons indissoluble, entre ceux que les souffrances et l'héroïsme réunirent d'une manière haute, dans le faisceau de la „Petite Entente“.

Le peuple roumain a racheté au prix de ses 800.000 morts tout ce que les ennemis voraces des alentours — en méprisant des droits historiques, avaient arraché à la Roumanie.

Pour nos amis qui ont par hasard visité la Patrie du peuple roumain ces quelques lignes — quoique démenties du brillant que Vlahouta leur aurait sûrement inoculé — seront pourtant, peut-être, un tendre souvenir.

Nous désirons de la sorte — pour ceux qui ne nous connaissent pas encore — que ce que nous venons d'écrire, dans cette belle langue, — qui appartient au peuple frère et particulièrement sympathique de la brave France — finisse par leur donner une faible intuition, de ce qu'est le pays et l'âme du peuple roumain.

La Roumanie a dû supporter la rigueur de sa situation géographique: à travers le chemin des invasions barbares.

Le peuple roumain a dû entretenir son humble existence, non seulement avec une glorieuse tradition, mais aussi avec une infinie série de dangers.

De sorte que, pour son âme — à cause des douleurs événements historiques — „braver la souffrance“ — était devenu le rythme naturel de la vie.

Mais le fait, qu'après une tension de l'être, il doit absolument suivre, un état de détente — est spécifique à la nature humaine.

L'âme roumaine a trouvé, au milieu de la nature, cet état de détente, qui renferme quelque chose du tendre repos, caractéristique au romantisme.

Il y a, au milieu de la nature roumaine, une si merveilleuse harmonie, qu'elle pourrait bien être considérée comme „la terre promise“.

Il n'y avait eu le danger des ennemis du dehors et des profits de l'intérieur du pays — profiteurs rapaces d'une tolérance illimitée.

Une main de maître a bâti la terre roumaine: les majestueux Carpates — comme une vraie colonne vertébrale idéologique des Roumains — traversent le corps du pays, séparés par une région de collines — d'une plaine tout aussi vaste, mais bien moins agitée, que notre mer!

Une beauté rustique — débordant de la santé sauvage et riche d'une nature encore vierge, éclate abondamment de nos Carpates.

Ce sont eux — géants invincibles — qui, depuis des siècles, protègent, de leur majestueuse hauteur, les destins de la nation roumaine.

Bien que les invasions barbares furent terribles — notre peuple a réussi, à l'abri des Carpates, à garder sa langue, ses traditions, sa civilisation.

Dieu a doté notre pays, d'absolument tout ce qu'il nous faut.

Mais la richesse de la Patrie des Roumains renferme, malheureusement d'une manière inévitable, le risque d'être un éternel objet d'attention pour les envieux.

La tendance d'appropriation des biens d'autrui, caractéristique aux malheureux, ne quitte jamais nos ennemis.

C'est ainsi que le peuple roumain a appris de l'expérience bien coûteuse du passé, quel est son devoir!

Il y a huit provinces qui constituent notre pays, mais l'âme roumaine n'est qu'une et indivisible.

L'indifférence majestueuse devant la mort, des braves Daces et l'héroïsme des grands conquérants que furent les Roumains — voilà l'héritage laissé par nos aïeux à cette infatigable sentinelle de la Patrie, harcelée de continuels tourments et l'œil toujours aux aguets, — qu'est notre peuple.

Aujourd'hui, quand les dangers qui nous entourent tous, veulent pareillement aux vagues de notre vieux Danube — le peuple roumain, lie la sincérité de ses sentiments, à la vaillance fameuse des peuples amis — yougoslave et tchécoslovaque — désirant apprendre que l'importante union des forces de ceux qui forment la „Petite Entente“ — mais non pas une moins grande „Entente“ — soit une garantie du progrès vers lequel doit conduire l'existence d'une civilisation réelle et florissante.

Vladimir Boas

Le redressement monétaire en Roumanie dans la perspective de la Conférence économique de Londres

Aujourd'hui on sait parfaitement et cela sera confirmé à la prochaine conférence économique de Londres, de même que dans les travaux préparatoires de Washington (à peu près, dans tous les pays où il y a un régime exceptionnel pour le contrôle de la circulation) — de l'or et des devises, sans lesquels, toutes les monnaies échoueraient avec une certitude mathématique, parce que l'accroissement des insolventes et surtout des intentions de trébuchement improductives, seraient capables de consumer le stock métallique existant, appartenant aux institutions d'émission respectives — si la convertibilité ne serait pas suspendue.

C'est à juste titre qu'elle proclame d'une façon catégorique, que l'immobilisation de l'or dans le sens de la normalisation de la circulation des capitaux, émis sur sa base, constituerait, aujourd'hui, le plus important remède de la crise économique.

L'Angleterre, demandant de la manière la plus claire possible, — et la conférence approuvera sûrement, — d'élaborer un plan général pour le redressement de la situation monétaire, de tous les pays, avec le concours des pays possédant de l'or, afin de pouvoir arriver à la libre circulation de l'or et des devises, aussi qu'à la majoration de la circulation monétaire.

L'autre problème du redressement monétaire, viendra après, dans la discussion de la conférence. Mais ce problème, soulevé d'énormes difficultés:

1) Ceux qui sont liés de la non-liquidation appartenant aux portefeuilles des institutions d'émissions; et

2) ceux qui sont en liaison avec la situation spéciale du Trésor public.

L'exemple le plus évident, on le trouve chez nous, où notre Institut d'Emission réclame une circulation de 14 milliards lei, la cause étant les anciennes ou bien les nouvelles prévisions que l'Etat exécute sur son actif et l'annulation presque complète de son portefeuille économique et commerciale. Si nous ajoutons les arriérés d'Etat de 18 milliards lei, il en résulte que le redressement monétaire et financier de notre pays, réclame une contribution d'environ 32 milliards.

Cela serait évidemment, une contribution excessive qui — vu les demandes de plusieurs pays — ne pourrait pas être réalisée. La conférence se trouvant en face d'une demande de plusieurs milliards de dollars, devra proclamer l'impossibilité de la satisfaction intégrale, et alors on fera recours à l'une des mesures suivantes:

1) Ou bien on décidera à séparer les divers pays en rapports avec les difficultés respectives de redressement, en éliminant pour le moment, ceux qui ont une situation financière désordonnée;

2) Ou bien on utilisera pour les pays ayant une situation difficile, une procédure mixte en décidant de réaliser, le redressement, par des propres moyens, — c'est à dire par l'application d'une dévalorisation monétaire, dans une certaine proportion.

C'est seulement, pour le reste qu'on devra procéder à une accélération internationale sous la garantie de l'Etat.

Voilà les 3 éventualités de redressement monétaire qui, conjointement avec une action de crédit au caractère international — sont destinées à contribuer au redressement de notre monnaie et de nos finances:

1) Dévalorisation de la monnaie à 1/2 de sa valeur actuelle.

En ce cas-là l'actuel stock métallique de notre Institut d'Emission — d'environ 10 milliards — serait réévalué à 20 milliards, c'est-à-dire avec un excédent de 10 milliards qu'on pourrait utiliser au redressement partiel de l'Institut d'Emission. Pour le reste, concernant son entier redressement ainsi que le redressement du Trésor public — on devra recourir à une contribution internationale.

Cela remonterait au chiffre de 22 milliards à la nouvelle parité de 1.55 ou en dollars à approximativement 70 millions.

2) Dévalorisation de la monnaie à 1/3 de son cours actuel.

L'actuel stock métallique de la Banque Nationale serait réévalué à 30 milliards, c'est-à-dire avec un excédent de 20 milliards — utilisables au redressement monétaire et financier.

Une contribution internationale serait nécessaire seulement pour environ 12 milliards à la nouvelle parité de 1.055 — ou bien en dollars à environ 25 millions.

3) Dévalorisation de la monnaie à 1/4 de son cours actuel.

La réévaluation du stock métallique remonterait à 40 milliards lei, c'est-à-dire avec un excédent d'environ 30 milliards, capables de réaliser, sans aucun concours international un redressement complet.

Cette hypothèse pourrait être adoptée au cas échéant où la conférence de Londres échouerait.

D'ailleurs, en cas de réussite, c'est impossible qu'on ne nous accorde pas, au moins, 25 millions de dollars — qui représenterait un chiffre plus ou moins modeste — par rapport à l'importance de l'opération internationale poursuivie.

Ainsi qu'il est, pareillement, inadmissible qu'on puisse obtenir la somme entière de 200 millions de dollars nécessaires à notre redressement par voie de crédit et sans dévalorisation monétaire.

Il est, de même, peu probable, — sinon complètement impossible — que la Conférence soit disposée à favoriser un redressement partiel, de sorte qu'il faudra — à tout prix — achever l'opération, par voie de crédit et par voie de dévalorisation.

Par conséquent — nos demandes et notre politique seront encadrées — entre les chiffres — indiqués de 25 et de 70 millions de dollars — et la dévalorisation monétaire respective.

Mais les conséquences favorables pour notre vie économique — ne seront possibles qu'au cas où — simultanément avec le redressement de l'Institut d'Emission et du Trésor public — on majorerait la circulation monétaire.

Par exemple: si notre Institut d'Emission est accredité de 25 millions de dollars (c'est-à-dire de 12 milliards lei à la nouvelle parité) cette portion du stock métallique, aura un double rôle:

1) elle devra recouvrer une portion équivalente de l'ancienne circulation monétaire (recouverte antérieurement par un portefeuille illiquidable — sinon complètement sans recouvrement);

2) elle pourra servir comme base d'une nouvelle émission jusqu'au chiffre maximum de 24 milliards, tout en majorant éventuellement le portefeuille de la Banque, — bien sûr en rapport avec les nécessités du marché.

Dans de telles éventualités — si probables — il est clair, qu'à la Conférence de Londres, on ne pourrait décider notre redressement monétaire et financier, dans le cadre d'une politique internationale — indiquée au commencement sans réaliser simultanément une dévalorisation monétaire variant entre 1/2 et 1/3 de l'actuel cours de notre monnaie.

Un statut et un comité directeur, responsable de l'activité qu'on devrait fécondement déposer.

Cette initiative se dégage du sein des étudiants macedo-roumains, l'été de l'année 1925. Au mois d'août de la même année trois d'entre eux sont chargés de former le comité d'initiative.

La petite formation à la „Confédération“.

Quelle on confia le genre d'élus, d'appelle „Frătia“, „Frătia“ dans le langage des macedo-roumains signifie notre „Frătia“ (c'est-à-dire „Réunion des frères“ ou „Confédération“).

La modestie „Frătia“ paraît — au pas, premierement, timides — la voie des sentiments, tout aussi purs et lumineux, que la joie de ceux quelle réunissait dans son sein.

Le préché, des commencentements plus que modestes — de la „Frătia“ — trouva écho dans les âmes de ceux qui ont adhéré plus tard à la même idée, sans différence de régions et d'origine.

Une année ne s'était pas encore écoulée et dans la „Frătia“ auprès des étudiants macedo-roumains on trouve des étudiants du vieux Royaume.

C'était un état, que la vie universitaire n'avait jusqu'alors connue, — une manifestation morale, par laquelle on consolidait — après la grande guerre — les relations avec nos frères de l'au-delà de la Roumanie.

Cette jeunesse voulait par cela — prouver que l'oubli de ceux qui souffraient ne pouvait être permis.

Par là des sentiments la

Aujourd'hui le problème se pose:

1) entre l'intention d'adopter l'accord avec Genève, qui désignerait l'éventuelle garantie du comité des experts et présenter devant la Conférence de Londres le fait que les situations — monétaire et financière — de notre pays, ne pourraient être consolidées que si son équilibre budgétaire pouvait être assuré — et

2) entre ceux qui — conscients de la gravité de la situation et de l'incertitude de l'équilibre que pourrait avoir le budget dans la situation financière actuelle — désiraient présenter, sincèrement, à la Conférence la situation si grave qu'elle est.

Ceux qui sont contre la dévalorisation se contenteront avec le crédit international si dérisoire qu'il fut.

La même erreur commise à l'occasion de la stabilisation, car la résorption des manques indiqués dans la situation de l'Institut d'Emission et du Trésor serait abandonnée et „bluff“-ée par la rose et vague espérance de l'avenir, tout comme en 1929.

Tandis que ceux qui approuvent la politique économique de Mr. Gr. Iulian — chef du parti radical-paysan — demanderaient à la conférence l'aide la plus grande possible et dans le cas très probable où il ne serait pas suffisant, on recourrait aussi à la dévalorisation monétaire.

C'est par ces 2 moyens que l'on pourrait arriver au redressement radical de la situation monétaire et financière — ranimant la vie économique du pays.

Il reste seulement à voir si la dévalorisation doit être effectuée avant la conférence de Londres — de concert avec le comité des experts, — ou bien, — de l'effectuer durant les travaux de la Conférence dans le cadre d'une dévalorisation commune pour tous les pays intéressés.

Vu l'ouverture bien proche — 12 juin — de la Conférence de Londres, il est évident que ce gouvernement serait recommandable, qui lui s'écarterait et financerait convenablement de cette politique de dévalorisation de la monnaie, afin qu'il puisse préparer, en temps utile, le projet complet de cette opération, dont la réalisation ne pourrait être ajournée que jusqu'aux délibérations de cette Conférence, tout au plus.

En tout cas, notre pays devra recourir, en dehors même des sentiments de la Conférence, à un redressement monétaire, plus ou moins profond et cela:

1) Soit qu'il s'agisse de gagner un instrument capable de combattre la crise générale à côté d'autres nombreux pays qui seraient animés de la même politique;

2) Soit qu'il faudrait utiliser ce même instrument seulement comme un „respiro“ du pays, durant une époque limitée, jusqu'à l'apparition des moyens internationaux capables d'une définitive amélioration.

Dans les deux cas nous espérons être largement secondés par l'opinion des populations de la Petite Entente, qui sont animés des mêmes aspirations en ce qui concerne les possibilités de résoudre les activités productives des pays, profondément empêchées, par les manques dans les circulations monétaires et dans les ressources du Trésor.

M. FILIP
Professeur de mathématiques financières à Bucarest

Les prévisions du prof. M. Filip viennent d'être vérifiées par les derniers événements économiques du monde — avec un seul correctif: comportant sur leur source: Washington au lieu de Londres.

(N. d. R.)

modeste et timide „Frătia“ de fadis — était devenue une vraie „Frătia roumaine“.

Son comité réunissait les représentants de toutes les régions de la Macédoine, de la région sud-danubienne, de celle de Vioin, du Banat yougoslave, du Maramures tchécoslovaque ainsi que de celle des transilvaniens.

Cependant les buts de la „Frătia“ se trouvaient réalisés, on lui offrit une nouvelle organisation: „La fédération des étudiants roumains du dehors de la Roumanie“.

On constitue — ainsi — une nouvelle étape d'activité, dont les résultats réellement féconds, n'y tarderont sûrement pas.

CONSTANTIN BRANZIEU

Vive la „Petite Entente des étudiants“!

Uniunea studenților români din Iugoslavia un izvor de viață națională

(Urmare)

Conviețuirea Sărbilor cu Românii a avut un particularism care nu poate trece neobservat și chiar distinctiv în viața noastră. Într-o literatură populară învâțată sârbă STANOEVIĆ în „Istorijski Sprskoga naroda“, Belgrad 1903, pag. 47, vorbind despre relațiile din trecutului celor două popoare se pronunță:

„Când s'au așezat Sărbii în Peninsula Balcanică, și au aflat resturile culturii vechi, în regiunile muntoase, de la Istria până la Marea Neagră și Hellada. Această populație, adică Românii și Aromânii (Tintarii) au devenit un element important, în viața poporului sârb. Românii au existat în număr mare, în toate țările sârbești. Influența Românilor asupra poporului sârb a fost foarte puternică, în dezvoltarea culturii materiale, limbii, etc.“

Nu trebuie să se uite că asupra elementului românesc sud-dunărean în strănse legături de viață cu poporul sârb, începând din timpurile vechi până azi, s'au exercitat o serie de influențe care au lăsat urme adânci în dezvoltarea istorică. Insistăm asupra acestor fapte ale trecutului intru cât sunt cucerite pentru timpurile actuale.

Este știut că prin invazia în Peninsula Balcanică a slavilor și a celorlalte popoare barbare care au urmat după ei, întreaga romanitate a fost izolată pentru totdeauna de restul celei nord-dunărene. Dar ecoul pierdută se s'a produs atunci pentru ideea de progres și de cultură s'a resimțit mult mai grav, apoi, după începerea mișcărilor revoluționare ale Albanezilor către sfârșitul secolului al XVIII-lea în urma războaiului de patru ani dintre Rusia și Turcia (1769—1774). Cei doi vestite ca: Gramosce, Moscopole, cu așezările înfricoșătoare din jurul lor: Sipca, Nica, Gabrova, Niculita, Bitezhi, au fost destinate până în temeliile. Urmarea a fost că romanitatea balcanică înfricoșătoare, cu tradiții vechi, cu o plutoasă temelie ramificată până în cele mai depărtate colțuri ale lumii civilizate, cu un element citadin organizat, cu o expansiune economică și culturală este desființată.

Va trebui ca timpul să facă să risară noul formă de viață și aceasta în lumina istoriei vor risări așa cum de sub apăsarea crudă și năimicitoare vor putea să se furișeze și să se desvolte înaltându-se cu viața elementelor înalte în jur, tot atât de urgite, tot atât de dornice de renăștere. Viața poporului sârb care este o înfrățire de trudă și continuă încordare, dela așezarea lui în Peninsula Balcanică și până la formarea statului național, are în ea elementele care o fac asemănătoare cu viața poporului românesc din cuprinderea pământului pe care l-a stăpânit. Dacă istoria poporului sârb începe acum 1400 de ani, când el se desprinde din trupul mare Slav-Rusia, poporul românesc începe, trecând Dunărea și croindu-si o viață de ocină, închinându-si laată ardora pentru robotele pământului, pentru agricultură și pășorile, apoi din vecinătatea cu poporul românesc și din împărțirea suferințelor venite din partea aceluiași urupator, se va fi împletit un lanț de simțire, de cunoaștere și de înțelegere comună. Acum 100 de ani când și în Principatele Românești duhul răsvăritului împotriva așezărilor nemai pomenite luase forme de acțiune liberatoare, vecinii Sărbii pășau spre lumina așezărilor ideii de viață liberă, independentă și națională. Principiul național răsărind în scrierile lui Doișel Obradović, continuat de Vuc Caragie, dezvoltat prin aportul mitropolitului dela Carlovit și al Cneazului Mirlos Obrenović, este spiritul în care se instituie generația luptătoare pentru afirmarea independenței și originii noastre reprezentative prin: Petru Maior, Samuil Mică, George Sincal, Dimitrie Fișindeal, Torgorici, Diaconovici Loga, etc. Linia de sinucitați caudă apropiată, când

mănată de precipițiile vremii, a trasat directiva relațiilor dintre noi și Sărbii, stabilind pe deasupra conștientelor curente — începând de afinități. Literatura populară la ambele popoare are puncte de asemănare și chiar de contact. Eroii sârbi: Măreș Crăevici, frațele lui de cruce

Milos Obdici, ginerele prințului Lăzăr au sansa marelui Viteaz, sunt corespondențe ale literaturii noastre populare reflectată în pictura de români care este „Miorita“ încădrată în decorații de personaje ca: Făt Frumos, Harna Cotrăneanu, Mihai Călugăr, Toma Aliloei, Grăul lui Noșce, etc. Sărbii colectiv căută și cultivă personalitatea vitejilor, a spiritului de curaj, de abnegație și erfe o notă comună între noi și vecinii noștri epocii melodice ale căror de fapte eroice sunt legendare. Acest sentiment de comuniune sufletească între cele două popoare și-a luat angajamentul să-l reprezinte un tineret. Tineretul luptător, conștient, are menirea de data aceasta să desăvîșască acțiunile care în trecut se atribuiau și se aștepta dela lucrarea eroilor mistici.

Tineretul universitar pătruns de rosturile și menirea lui, coardă vibrantă a unei națiuni cum și spunea Edgar Quinet, este acela care poate să determine schimbări hotărâtoare în mersul lucrurilor și în rostul societăților. Sub acest unghi nu se poate înțelega întreaga retrospectivă pe care am făcut-o și ne vedem îndreptățiți a crede în cele mai frumoase realizări privitoare la opera în vederea căreia se află și trebuie să se afle angajați tineretului ambelor națiuni.

Prezentă lui în organizația Micii Antante studențesci, colaborarea veche dintre „Uniunea studenților iugoslavi „Pobratimstvo“ și „Uniunea națională a studenților creștini din România“, militarea ideilor care tind la nivelarea căilor de bună apropiere în relațiile de confruntare între cele două popoare sunt semne de bun augur. Pe această linie Uniunea studenților români din Iugoslavia se poate mândri că beneficiind de îndrumarea funcționării ei în cadrul statului iugoslav, a putut să-și justifice titlul existenței și al preocupărilor și a putut să înfrățescă continuu sensul echitabil al planului pe care s'a aflat situată dela începutul acțiunii ei.

Ne vedem îndreptățiți să nădăjduim într-o perfectare a acordurilor care să garanteze dezvoltarea vieții naționale proprii între noi și Iugoslavia, mai ales dat fiind spiritul lemicilor în care s'au dus tratativele recente de acord social și bisericesc între noi și Sărbii și credem că prin privirea ce am făcut-o asupra trecutului, nu se poate de cât să se întărească convingerea generală că în conjunctura de situații ale prezentului, pe lângă legarea și consolidarea frontului care învinge Mica Ineliegere, persistă în mod hotărâtor un motiv în plus care pledează la fortificarea ideii de viață comună și de stat între cele două țări. Motivele de ordin exclusiv pe care le vedem pe de altă parte în apărarea și îndreptarea ortodoxiei creștine de se se sustinându-se episcopia românească din Iugoslavia sunt mai presus de orice discuție. Asupra lor vom reveni. Deocamdată acordul social și bisericesc pe care îl dorim apărut și aprins de organele de stat din Iugoslavia poartă în el semnificația unei talne pe care vremurile s'au angajat să o aducă pe tapet și tot ele o vor lămurii. Înfrățit printr-un trecut comun, poporul iugoslav și poporul român poartă la luptă pentru binele, pacea și telulului culturii umane.

Tineretul, factor de perpetuitate și de consolidare recproacă, nădeșdea justificată a tuturor așteptărilor de mâine, are datorită să fie în fruntea coloanelor.

CONSTANTIN BRANZIEU
Doctorant în Pedagogie
Președintele Federației studenților români de peste hotare.

Noi și Bulgarii

În ultimul timp am avut sărăciile de intervenire cu reprezentanții Bulgarii: la consiliul conferinței balcanice din București. De data aceasta la București ca și la Sofia, oameni ce merită totă considerația au recunoscut în slăviți că România tratează în mod loial minoritatea bulgară; numai că atât reprezentantul bulgariei la conferință cât și primul ministru bulgar au ezitat — cum era și de așteptat — a promite cel puțin două nu de a institui — un tratat similar pentru Românii din Bulgaria în număr de peste 180.000, azează în cele două regiuni: Valea Timocului și dreapta Dunării.

Este și explicabil de altminterie. De unde dela răzbal incoace Bulgarii — vânturătorii protestelor și nemulțumirilor — azi desmișcate de primul ministru bulgar, au smuls statului nostru atâtea îngăduințe pentru minoritatea bulgară din Dobrogea, noi de

o imposibilitate condamnată nu am dus nicio politică de demnitate națională pentru acești frați obidiți ai soartei cari sunt pe cale de a-și uita graiul și a-și părăsi portul strămoșesc; dar ceace e și mai dureros, e că în acest timp s'au zădărit până și bisericile unde se oficia din strămoși serviciul divin în limba românească!

În virtutea unui imperativ național, statul român trebuie să-și dea seama că a sosit ultimul moment când mai poate scăpa dela petre sigura pe frații noștri ullați, aproape, în pământ străin și vitreg. Dacă se chealăse sume pentru cultura românilor de peste hotare, să nu se uite nicio clipă, că aci în zidul acesta de sânge românesc din marginea Dunării, școala și biserică românească trebuie neapărat menținute în Valea Timocului și dreapta Dunării. Pentru aceasta avem mijloace de constrângere suficiente, căci dacă Bulgarii nu vor să

fie înțelegători, n'avem decât să le închinăm toate instituțiile lor din Dobrogea! Atunci vom arăta vecinilor din Siva și lumii întregi că înțelegem să fim loiali, dar că suntem simțitori și dărji când se calcă drepturile fratelui nostru.

Vecinii noștri din Sud trebuie să-și dea seama că în sec. XX se cere în tratarea minorităților o atitudine mai înțeleaptă.

Guvernul român și întreaga opinie publică românească e pentru prietenie; deaceia nu rămâne decât ca statul bulgar să treacă la înfrățirea dreptății pentru Românii din Valea Timocului și dreapta Dunării, pentru ca cel bulgar să se lege o amicitie trainică de opinie, iar nu numai de scripte ca până acum.

F. F.

preocupărilor, au milieu d'un restreint nombre d'étudiants de l'Université de Bucarest, on parlait quelquefois de l'éventualité de la fondation d'un nouveau genre de discussions ou d'études.

Intimement, cette idée, fut longtemps envisagée, en cherchant de créer — parallèlement à l'action officielle — des organisations d'étudiants — souvent reconnues — une modalité de recherches stries, présentant les parités des solutions les plus indiquées.

L'idée fut d'abord tenue cachée.

C'est seulement après, qu'on commença à l'exposer — avec beaucoup de modestie, sinon même avec timidité.

On projetait de constituer un genre de „Cercle“ ou „Association étudiante“, avec

vie, malgré les émotions d'un grand nombre d'examens — la question s'est imposée — par le jeune élan de ceux qui la présentent.

Au commencement d'une nouvelle vie universitaire, après la guerre, l'état de nos frères, restés sous des occupations étrangères, a retenu et canalisée la sensibilité des étudiants.

Voilà l'explication des répétées reprises de la question de nos confrères restés à l'étranger, ainsi que les insistant appels des forces étudiantes dirigés vers les autorités de resort.

Dans l'atmosphère de ces

Malgré les duretés, de la

Pour nos frères du „dehors“!

